

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

Α Π Ο Φ Α Σ Η

277/2025

Η Ολομέλεια του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου, συνήλθε σε συνεδρίαση στον συνήθη γι' αυτό τόπο την 13.5.2025 και ώρα 11:00, προκειμένου να συζητήσει επί της κατωτέρω υποθέσεως. Συγκροτήθηκε από τους: Ευτέρπη Κουτζαμάνη-Δρίλια, πρόεδρο, Ιωάννη Πολίτη, αντιπρόεδρο, και τα μέλη: Σωκράτη Τσιχλιά (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Δημήτριο Σταυρόπουλο (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Ευτύχιο Παλλήκαρη (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr») και Ιωάννη Μιχελάκη. Απόντα τα μέλη Σπυρίδων Χρυσοφώτης, Πέτρος Τριανταφυλλίδης και Γεώργιος Βλαβιανός, οι οποίοι είχαν κληθεί νομίμως. Χρέη γραμματέως εκτέλεσε η Αναστασία Μαραζίδου, διοικητική υπάλληλος του ΕΣΡ

Αντικείμενο της συζήτησης ήταν η με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 5601/1.11.2023 αίτηση της εταιρείας με την επωνυμία «ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΝΤΟΤ ΚΟΜ ΑΝΩΝΥΜΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ», ιδιοκτήτριας του τηλεοπτικού σταθμού εθνικής εμβέλειας με τον διακριτικό τίτλο «ΣΚΑΪ», για την ανάκληση της υπ' αριθμ. 129/2023 απόφασης του ΕΣΡ, με την οποία επιβλήθηκε στην ως άνω αιτούσα εταιρεία η διοικητική κύρωση του προστίμου: α) των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για την μη προστασία της μνήμης νεκρού, β) των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για τη δημοσιοποίηση στοιχείων της μυστικής ποινικής διαδικασίας, γ) των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για την υποβάθμιση της ποιότητας του προγράμματος, δ) των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για την μη προστασία ανηλίκων τηλεθεατών.

Για τον έλεγχο σχηματίστηκε ο φάκελος με αριθμό 223/3.11.2023, ο οποίος ανατέθηκε στην ειδική επιστήμονα-νομικό Ρέα Λαμπροπούλου, που κατέθεσε την με αριθμό πρωτοκόλλου 1858/ΕΣ/2.12.2024 νομική της εισήγηση.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, για λογαριασμό της αιτούσας ως άνω εταιρείας, παρέστησαν οι πληρεξούσιοι δικηγόροι της Μαρία Κωστοπούλου και Πέτρος Πανάγος. Ερωτηθέντες από την Πρόεδρο, οι ανωτέρω δικηγόροι δήλωσαν ότι γνωρίζουν το περιεχόμενο του φακέλου, έλαβαν δε τον λόγο και ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους. Ζήτησαν στη συνέχεια -και η Ολομέλεια δέχτηκε- να τους παρασχεθεί προθεσμία για την κατάθεση έγγραφου υπομνήματος μέχρι και την 2.6.2025, ώρα 14:00, και η συζήτηση κηρύχθηκε περαιωμένη. Ο σταθμός κατέθεσε στη Γραμματεία το με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 3033/2.6.2025 υπόμνημά του.

Την 8.12.2025 και ώρα 11:00 η Ολομέλεια συνήλθε σε διάσκεψη επί της υποθέσεως, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου. Συγκροτήθηκε από τους: Ευτέρπη Κουτζαμάνη-Δρίλια, πρόεδρο, Ιωάννη Πολίτη, αντιπρόεδρο, και τα μέλη: Σωκράτη Τσιχλιά (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Δημήτριο Σταυρόπουλο (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Ευτύχιο Παλλήκαρη, Σπυρίδωνα Χρυσοφώτη, Πέτρο Τριανταφυλλίδη (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Γεώργιο Βλαβιανό και Ιωάννη Μιχελάκη. Χρέη γραμματέως εκτέλεσε η Αναστασία Μαραζίδου, διοικητική υπάλληλος του ΕΣΡ.

Η Πρόεδρος ενημέρωσε αναλυτικά για την υπόθεση τα μέλη Σπυρίδωνα Χρυσοφώτη, Πέτρο Τριανταφυλλίδη και Γεώργιο Βλαβιανό, οι οποίοι δεν μετείχαν στη συνεδρίαση της 13.5.2025, αναγιγνώσκοντας την με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 5601/1.11.2023 αίτηση θεραπείας της εταιρείας με την επωνυμία «ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΝΤΟΤ ΚΟΜ ΑΝΩΝΥΜΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ», την με αριθμό πρωτοκόλλου 1858/ΕΣ/2.12.2024 έγγραφη νομική εισήγηση που συνέταξε η ειδική επιστήμων-νομικός Ρέα Λαμπροπούλου, το με αριθμό πρωτοκόλλου 3033/2.6.2025 υπόμνημα του σταθμού, το πρακτικό της συζήτησης στην Ολομέλεια και το σύνολο των λοιπών εγγράφων του φακέλου. Τα μέλη Σπυρίδων Χρυσοφώτης, Πέτρος Τριανταφυλλίδης και Γεώργιος Βλαβιανός, δήλωσαν ότι ενημερώθηκαν πλήρως ως προς τα ουσιώδη σημεία της συζήτησης της 13.5.2025 και η δήλωση τους αυτή καταχωρίστηκε στα πρακτικά. Παρέστη επίσης και η ανωτέρω εισηγήτρια, η οποία ανέπτυξε το ζήτημα προφορικά και στη συνέχεια αποχώρησε. Η Ολομέλεια, αφού μελέτησε το σύνολο των στοιχείων του φακέλου:

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΩΣ ΕΞΗΣ:

I. Νομικό μέρος

1. Κατά το άρθρο 20 του Συντάγματος: *«1) Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει. 2) Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου ισχύει και για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του».*
2. Κατά το άρθρο 10 παρ. 1 του Συντάγματος: *«Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με το νόμο».*
3. Κατά το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος: *«Η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του Κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, που είναι ανεξάρτητη αρχή, όπως νόμος ορίζει. Ο άμεσος έλεγχος του Κράτους ... έχει ως σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων καθώς και προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας, καθώς και τον σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας ...».*
4. Κατά το άρθρο 5 παρ. 8 του Ν.2863/2000: *«Οι αποφάσεις του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης ... αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις ... Κατά των αποφάσεων του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης μπορεί να ασκηθούν αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και οι προβλεπόμενες στο Σύνταγμα και τη 3 νομοθεσία διοικητικές προσφυγές ... ».*
5. Τέλος, κατά το άρθρο 24 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν.2690/1999): *«Αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης της, κατά το επόμενο άρθρο, ειδικής διοικητικής ή ενδικοφανούς προσφυγής, ο ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των εννόμων συμφερόντων του, που προκαλείται από ατομική διοικητική πράξη μπορεί, για οποιονδήποτε λόγο, με αίτησή του, να ζητήσει, είτε από τη διοικητική αρχή η οποία*

εξέδωσε την πράξη, την ανάκληση ή την τροποποίησή της (αίτηση θεραπείας), είτε, από την αρχή η οποία προΐσταται εκείνης που εξέδωσε την πράξη, την ακύρωσή της (ιεραρχική προσφυγή)».

Από τον συνδυασμό και τη λογική ερμηνεία των ρυθμίσεων αυτών συνάγονται τα ακόλουθα:

Α) Ότι το πρόσωπο, για το οποίο εκδόθηκε βλαπτική των συμφερόντων του απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και το οποίο (εκλήθη και) έλαβε κανονικά μέρος στη σχετική διαδικασία και ανέπτυξε τους υπερασπιστικούς του ισχυρισμούς (ή- πάντως-του δόθηκε η δυνατότητα να εκθέσει τις επί της υποθέσεως απόψεις του αλλά δεν το έπραξε), δύναται μεν να υποβάλει αναφορά, κατά το άρθρο 10 του Συντάγματος (την οποία το ΕΣΡ υποχρεούται να παραλάβει) δεν δικαιούται όμως να ζητήσει την ουσιαστική επανάκριση του ίδιου ζητήματος και την ανάκληση ή τροποποίηση της εις βάρος του αποφάσεως, παρά μόνον:

(α) Εάν επικαλείται νομικό ή ουσιαστικό σφάλμα αυτής που θεμελιώνεται σε (νομικώς ουσιώδη) νέα δεδομένα, ήτοι δεδομένα που διαμορφώθηκαν ή κατέστησαν γνωστά στο βλαπτόμενο πρόσωπο μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας στην οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση (διοικητική πράξη) και τα οποία ως εκ τούτου δεν ήταν δυνατόν να προσκομισθούν και να ληφθούν υπόψιν από το κρίναν όργανο της υποθέσεως.

(β) Εάν το επικαλούμενο (βλαπτικό για τον αιτούντα) σφάλμα προκύπτει από την ίδια την διοικητική πράξη.

Β) Ότι η τυχόν αίτηση που υποβάλλεται, εκ μέρους του βλαπτομένου, από την απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, για ανάκληση ή μεταρρύθμιση αυτής χωρίς την επίκληση νέων δεδομένων ή σφάλματος που προκύπτει από την ίδια την απόφαση, κατά τα προεκτεθέντα, δεν είναι παραδεκτή και γι' αυτό πρέπει να τυγχάνει αρνητικής «απαντήσεως», κατά την έννοια του άρθρου 10 του Συντάγματος, η σχετική δε «απάντηση», ανεξάρτητα από την τυπική της μορφή, δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη (πρβλ. ΣτΕ 2855/2013, 4393/2013, 4519/2014, 4596/2015, 671/2016).

II. Πραγματικό μέρος

Από τα έγγραφα του φακέλου και τους ισχυρισμούς της αιτούσας εταιρείας (προβληθέντες προφορικά και εγγράφως), προέκυψαν τα εξής:

A) Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης εξέδωσε την απόφαση με αριθμό **129/2023** επιβάλλοντας στην εταιρεία με την επωνυμία «ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΝΤΟΤ ΚΟΜ ΑΝΩΝΥΜΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ», ιδιοκτήτρια του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού «ΣΚΑΪ» τη διοικητική κύρωση του προστίμου των:

- α)** των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για την μη προστασία της μνήμης νεκρού,
- β)** των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για τη δημοσιοποίηση στοιχείων της μυστικής ποινικής διαδικασίας,
- γ)** των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για την υποβάθμιση της ποιότητας του προγράμματος,
- δ)** των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για την μη προστασία ανηλίκων τηλεθεατών.

Ο σταθμός είχε κληθεί στη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης της 4.4.2023 για παροχή διευκρινίσεων σχετικά με τα ανωτέρω διοικητικά αδικήματα που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της εκπομπής με τον τίτλο «Μαζί σου» που παρουσίασε η Τατιάνα Στεφανίδου κατά τις ημερομηνίες 7, 11 και 12.12.2018 από ώρα 11.30΄ έως 14.00΄.

B) Στην με ημερομηνία 1.11.2023 **αίτηση θεραπείας** που υπέβαλε η ως άνω αιτούσα εταιρεία ενώπιον του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης (αρ. πρωτ. ΕΣΡ 5601/1.11.2023) διατυπώνει τις αντιρρήσεις της ως προς τις επιβληθείσες κυρώσεις υποστηρίζοντας ότι θα επικαλεστεί νεότερα στοιχεία, ήτοι:

- Την με αριθμό 12/2020 απόφαση του ΕΣΡ: ο σταθμός θεωρεί πως η απόφαση αυτή δεν ελήφθη υπόψη από το ΕΣΡ ενώ ήταν απολύτως κρίσιμη για την υπόθεση,
- Δημοσιεύματα, αναρτήσεις, σκαλές εκπομπών: ο σταθμός θεωρεί πως αυτές αποδεικνύουν ότι οι γονείς της θανούσας είχαν επιλέξει την εξωστρέφεια με δημόσιες τοποθετήσεις τους,
- Την από 10.7.2003 Σύσταση Rec (2003) 13 της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης για παροχή πληροφοριών μέσω ΜΜΕ σε σχέση με ποινικές διαδικασίες,
- Στοιχεία τηλεθέασης της εταιρείας Nielsen για την εκπομπή «Μαζί σου» της 7, 11 και 12.12.2018.

Γ) Επί τη βάσει των ανωτέρω στοιχείων:

α) Ως προς το ζήτημα της προσβολής μνήμης νεκρού:

- ι)** Η αιτούσα εταιρεία υποστηρίζει πως η κρινόμενη απόφαση περιέχει νομικό σφάλμα θεωρώντας πως η προσβολή μνήμης νεκρού προβλέπεται στο άρθρο 27 του Π.Δ.

109/2010 (το οποίο ίσχυε κατά τις ημερομηνίες μετάδοσης της εκπομπής) που αφορά το δικαίωμα απάντησης σε περίπτωση προσβολής της προσωπικότητας. Στο εδάφιο β' τη παρ. 1 του άρθρου αναγράφεται: «Το δικαίωμα απάντησης μπορεί να το ασκήσουν και οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή επιμέλεια, επί ανηλίκων τέκνων, ζώντων ή αποβιώσαντων, *ο ή η σύζυγος και οι συγγενείς μέχρι τετάρτου βαθμού αποβιώσαντος, του οποίου η μνήμη προσβάλλεται κατά τον αυτό τρόπο*, καθώς και ο νόμιμος εκπρόσωπος νομικού προσώπου ή ένωσης προσώπων της οποίας προσβάλλεται, κατά τα ανωτέρω, η φήμη ή το επιχειρηματικό συμφέρον». Επί τη βάσει αυτού του άρθρου, ο σταθμός θεωρεί πως, αφού δεν έχει ασκηθεί από τους συγγενείς της θανούσας [Ελένης Τοπαλούδη] το προβλεπόμενο στις ανωτέρω διατάξεις δικαίωμα, το ΕΣΡ μη νομίμως επέβαλε την ένδικη κύρωση για προσβολή της μνήμης της.

- Επί του ανωτέρω επιχειρήματος απαντάται ότι η επίδικη κύρωση δεν στηρίχθηκε στο άρθρο 27 του Π.Δ. 109/2010 (καθώς δεν υπήρξε αίτημα επανόρθωσης εκ μέρους των συγγενών της θανούσας προς το ΕΣΡ), αλλά στο άρθρο 9 παρ. 2 του Π.Δ. 77/2003 που ορίζει: «Τα πρόσωπα που συμμετέχουν ή αναφέρονται στις εκπομπές πρέπει να απολαμβάνουν δίκαιης, ορθής και αξιοπρεπούς συμπεριφοράς. Ειδικότερα δεν επιτρέπεται η προσβολή της προσωπικότητας, της τιμής και της αξιοπρέπειάς τους».

Σύμφωνα άλλωστε με την απόφαση ΣτΕ 1246/2015 σκέψη 8: «*Απαιτείται αξιοπρεπής συμπεριφορά έναντι του προσώπου που αναφέρεται σε τηλεοπτική εκπομπή, ανεξαρτήτως του αν βρίσκεται ή όχι στη ζωή*». Κατά τη σκέψη 7 της ίδιας απόφασης ΣτΕ: «*Η ελευθερία της εκφράσεως και διαδόσεως στοχασμών και η ελευθερία του πληροφορείν και πληροφορείσθαι δεν περιλαμβάνει και την ελευθερία μεταδόσεως πληροφοριών ή αναπαραστάσεως εικόνων ή σκηνών που ανάγονται στην προστατευόμενη από τα άρθρα 2 παρ. 1 του Συντάγματος απαραβίαστη σφαίρα της ιδιωτικής ζωής των προσώπων, η οποία και παραβιάστηκε στη συγκεκριμένη περίπτωση εφ' όσον, στις επίμαχες εκπομπές του τηλεοπτικού σταθμού της αιτούσης μεταδόθηκαν πληροφορίες σχετικές με την ιδιωτική...ζωή του δολοφονηθέντος... (πρβλ. ΣΕ 3545/2002 επταμ., 554/2003 επταμ.)*».

Στο ίδιο πνεύμα κινείται και η ΣτΕ 1227/2020 η οποία στη σκέψη 8 επισημαίνει: «*Επειδή, ενόψει του ότι, όπως προεκτέθηκε, στοιχειοθέτηση της παραβάσεως του άρθρου 9 παρ. 2 του πδ/τος 77/2003 δεν απαιτείται το πρόσωπο που αναφέρεται στην εκπομπή να βρίσκεται εν ζωή, πρέπει να απορριφθεί ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋποθέσεως ο προβαλλόμενος λόγος, ότι δεν ετύγχανε εν προκειμένω εφαρμογής το ανωτέρω άρθρο, καθόσον, κατά τους ισχυρισμούς της αιτούσας, η σχετική αξίωση αποκατάστασης της μνήμης του θανόντος μπορούσε να εγερθεί μόνο ενώπιον των*

αρμοδίων πολιτικών δικαστηρίων, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 57 του Αστικού Κώδικα».

Επομένως στην απόφαση 129/2023 δεν περιέχεται κάποιο νομικό σφάλμα.

ii) Η αιτούσα εταιρεία υποστηρίζει πως η οικογένεια της θανούσας ζήτησε και αποδέχθηκε τη δημοσίευση της φωτογραφίας [στη φωτογραφία διακρίνονται δύο πόδια (από τα γόνατα και κάτω) δεμένα στους αστραγάλους με σκοινί. Το ένα φέρει τατουάζ. Πρόκειται για τα πόδια της νεκρής κοπέλας].

-Επί του ανωτέρω επιχειρήματος απαντάται ότι σύμφωνα με την ΣτΕ 346/2024¹ σκέψη 7: «Εξ άλλου, ενδεχόμενη συναίνεση συγγενών του θύματος, την οποία ο σταθμός επικαλέστηκε κατά την προδικασία, δεν ασκεί νομική επιρροή στη στοιχειοθέτηση και τον καταλογισμό της αποδιδόμενης εν προκειμένω παράβασης που αφορά τη θεμελιώδη, κατά τα ανωτέρω, υποχρέωση του σταθμού που απορρέει από τα άρθρα 2 παρ. 1 του Συντάγματος και 9 παρ. 2 του π.δ. 77/2003, να αντιμετωπίζει με αξιοπρέπεια και με σεβασμό στη μνήμη τους πρόσωπα που έχουν αποβιώσει και παρουσιάζονται στις εκπομπές του».

iii) Επίσης η αιτούσα εταιρεία υποστηρίζει πως η απόφαση 12/2020 του ΕΣΡ που εκδόθηκε σε βάρος της, η οποία αφορούσε στην τηλεοπτική μετάδοση της ίδιας φωτογραφίας από την πρωινή εκπομπή «Σήμερα» της 7.12.2018 δεν επέβαλε κύρωση σ' αυτή για προσβολή μνήμης νεκρού [είχε επιβληθεί κύρωση για παραβίαση υποχρέωσης προστασίας ανηλίκων τηλεθεατών].

-Επί του ανωτέρω επιχειρήματος απαντάται ότι,

-αφενός η απόφαση 12/2020 αποφασίζει «Δεν ετελέσθη-όπως έκρινε κατά πλειοψηφία η Ολομέλεια-προσβολή της μνήμης τεθνεώτος και επομένως, δεν πρέπει η εγκαλούμενη να υποστεί διοικητικές κυρώσεις για το εν λόγω θέμα» χωρίς να προσδιορίζει ότι αυτή η απόφαση αφορά την επίδικη φωτογραφία,

-αφετέρου, αντίστοιχη της κρινόμενης απόφασης (129/2023) είναι η απόφαση 58/2019 του ΕΣΡ που αφορούσε την εκπομπή «Αλήθειες με τη Ζήνα» της 7 και 10.12.2018 για

¹ Η απόφαση ΣτΕ 346/2024 έχει εκδοθεί ύστερα από άσκηση αίτησης ακύρωσης κατά της απόφασης 58/2019 του ΕΣΡ η οποία αφορά την εκπομπή «Αλήθειες με τη Ζήνα» που μεταδίδεται από τον τηλεοπτικό σταθμό Star (είχε προβάλει την επίδικη φωτογραφία της θανούσας). Η απόφαση 58/2019 ΕΣΡ είχε επιβάλει 1) τη διοικητική κύρωση του προστίμου των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ για προσβολή μνήμης τεθνεώτος, 2) τη διοικητική κύρωση του προστίμου των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ για παραβίαση των διατάξεων περί των ανηλίκων τηλεθεατών και 3) τη διοικητική κύρωση της υποχρεωτικής αναστολής της μετάδοσης της εκπομπής «Αλήθειες με τη Ζήνα» για τρεις ημέρες και δη κατά την 19, 20 και 21^η.3.2019 για την προβολή ποιοτικώς υποβαθμισμένης εκπομπής. Η απόφαση ΣτΕ απορρίπτει την αίτηση ακύρωσης κατά της ως άνω απόφασης του ΕΣΡ.

την οποία επιβλήθηκε κύρωση, μεταξύ άλλων, για προσβολή μνήμης νεκρού λόγω μετάδοσης της ως άνω φωτογραφίας (βλ. ανωτέρω παραπομπή 1).

β) Ως προς το ζήτημα της δημοσιοποίησης στοιχείων της ποινικής προδικασίας:

i) Η αιτούσα εταιρεία υποστηρίζει ότι η απόφαση 129/2023 του ΕΣΡ είναι πλημμελώς αιτιολογημένη γιατί δεν έχει κάνει στάθμιση (άρθρο δεύτερο Π.Δ. 77/2003) και δεν αντικρούστηκαν οι ισχυρισμοί που προέβαλε με το υπόμνημα της.

-Επί του ανωτέρω επιχειρήματος γίνεται επίκληση στη σκέψη 7 της απόφασης ΣτΕ 1374/2023: «Επειδή, με την ανωτέρω διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου ΙΙ του Κώδικα Δεοντολογίας επιβάλλεται η απαγόρευση της δημοσιοποίησης των εγγράφων ή άλλων στοιχείων που γίνονται γνωστά στις αρμόδιες αρχές κατά το στάδιο της ποινικής προδικασίας. Με τη διάταξη αυτή δεν απαγορεύεται η ενημέρωση του κοινού, στο πλαίσιο ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών, επί υποθέσεων που εκκρεμούν στο στάδιο της ποινικής προδικασίας ούτε αποκλείεται κάθε αναφορά ή ο σχολιασμός των σχετικών πράξεων και ενεργειών των αρμοδίων αρχών, τηρουμένων πάντως των λοιπών διατάξεων του Κώδικα Δεοντολογίας. Χάριν, όμως, της αποτελεσματικής διεξαγωγής της δικαστικής έρευνας και του ανεπηρεάστου των αρμοδίων δικαστικών αρχών αλλά και χάριν της διασφάλισης των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου και των λοιπών τυχόν εμπλεκόμενων προσώπων, απαγορεύεται ειδικώς η αποκάλυψη και η αναπαραγωγή του περιεχομένου εγγράφων και εν γένει στοιχείων της ποινικής προδικασίας, η οποία, άλλωστε, κατά τις γενικές διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (βλ. ιδίως άρθρο 241), διενεργείται χωρίς δημοσιότητα. Ο περιορισμός αυτός στην άσκηση των δικαιωμάτων του πληροφορέιν και του πληροφορείσθαι, ο οποίος προβλέπεται από σαφή διάταξη ουσιαστικού νόμου και εξυπηρετεί τους ανωτέρω θεμιτούς σκοπούς, δεν παρίσταται δυσανάλογος εν όψει της έκτασης της σχετικής απαγόρευσης και της αρχής της στάθμισης, η οποία διέπει την εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Δεοντολογίας, όπως ρητώς προβλέπεται στο άρθρο δεύτερο του π.δ. 77/2003».

Από κανένα σημείο της κρινόμενης απόφασης δεν συνάγεται ότι το ΕΣΡ δεν έχει προβεί σε στάθμιση του τυχόν διακυβευόμενου δημοσίου συμφέροντος.

ii) Επίσης, η αιτούσα εταιρεία θεωρεί πως είναι δικαιολογημένη η κάμψη της αρχής της μη δημοσιοποίησης στοιχείων της μυστικής προδικασίας εκλαμβάνοντας τους δράστες σοβαρών εγκλημάτων ως δημόσια πρόσωπα, θεωρεί δε πως δεν παραβιάστηκε το τεκμήριο αθωότητας των φερομένων ως δραστών (για τη δολοφονία της Ελένης Τοπαλούδη).

- Επί του ανωτέρω επιχειρήματος γίνεται επίκληση αφενός στην κρινόμενη απόφαση 129/2023 η οποία επικαλείται την απόφαση ΣτΕ 1216/2014(σελ. 9), αφετέρου στη σκέψη 8 της απόφασης ΣτΕ 1374/2023: *«Περαιτέρω, κατ' επίκληση της προεκτεθείσης αρχής της στάθμισης, η αιτούσα υποστηρίζει ότι εν προκειμένω η δημοσιοποίηση των ανωτέρω στοιχείων ήταν δικαιολογημένη, διότι συνέτρεχαν λόγοι υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος ενημέρωσης του τηλεοπτικού κοινού επί ζητήματος ιδιαίτερος αυξημένου γενικού ενδιαφέροντος που βρέθηκε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος λόγω των τραγικών συνεπειών του δυστυχήματος, οπότε έπρεπε να αναδειχθούν όλες οι πτυχές της υπόθεσης και να ανευρεθούν πληροφορίες σχετικά με τις συνθήκες τέλεσης, η δημοσιοποίηση δε αυτή δεν διακύβευε, κατά την άποψή της, τα δικαιώματα του κατηγορουμένου ή τη διεξαγωγή της δικαστικής έρευνας, όπως εσφαλμένως έκρινε, κατά την αιτούσα, το ΕΣΡ. Ωστόσο, η έκταση της δημοσιότητας που έλαβε το προαναφερόμενο δυστύχημα και το αυξημένο ενδιαφέρον της κοινής γνώμης να πληροφορηθεί τις πτυχές του συμβάντος, μπορεί μεν να δικαιολογούν την ενημέρωση του κοινού σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης και την πορεία της δικαστικής της διερεύνησης, δεν συνιστούν ωστόσο λόγο υπέρτερο δημοσίου συμφέροντος που να καθιστά αναγκαία και, συνεπώς, επιτρεπτή την κατ' αρχήν εκ του νόμου απαγορευόμενη δημοσιοποίηση αυτούσιων στοιχείων της ποινικής προδικασίας, όπως το κατηγορητήριο, και μάλιστα εν όσω η ποινική προδικασία δεν έχει ακόμη περατωθεί, οπότε εξακολουθούν να συντρέχουν εξ αντικειμένου οι λόγοι για τους οποίους θεσπίσθηκε η απαγόρευση, δηλαδή η ανάγκη απρόσκοπτης και ανεπηρέαστης διεξαγωγής της δικαστικής έρευνας και προστασίας των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου. Συνεπώς, η κρίση του ΕΣΡ ότι δεν συντρέχουν εν προκειμένω λόγοι δημοσίου συμφέροντος που να καθιστούν επιτρεπτή την δημοσιοποίηση στοιχείων της ποινικής προδικασίας είναι νομίμως αιτιολογημένη, τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα...»*.

Η κρινόμενη απόφαση 129/2023 αιτιολογεί τους λόγους για τους οποίους αποφάσισε ότι υπήρξε παραβίαση της μυστικότητας της ποινικής προδικασίας και του τεκμηρίου αθωότητας των κατηγορουμένων (σε. 22-23 αυτής).

- Επί της θέσεως της αιτούσας εταιρείας που υποστηρίζει πως οι κατηγορούμενοι για τη δολοφονία της Ελένης Τοπαλούδη αποτελούν δημόσια πρόσωπα επί τη βάση αποφάσεων της νομολογίας² (οι οποίες αναφέρονται σε δράστες σοβαρών

² Η αιτούσα εταιρεία επικαλείται τις αποφάσεις Εφ.Πειρ. 954/1999, ΕπισκΕμπΔ 1999/1168, Εφ.Αθ. 3346/1996 ο.π. (σελ. 13 αίτησης θεραπείας με αρ. πρωτ. 5601/1.11.2023).

εγκληματικών πράξεων), απαντάται ότι, αφενός η νομολογία αναφέρεται σε δράστες (ήτοι καταδικασθέντες αμετακλήτως ως ενόχους και όχι σε κατηγορούμενους), αφετέρου τα εν λόγω πρόσωπα αποτελούν πρόσωπα της σχετικής επικαιρότητας (δηλαδή έχουν γίνει γνωστά εξαιτίας ειδικής περιστάσεως) και όχι ευρέως γνωστά δημόσια πρόσωπα.

iii) Η αιτούσα επικαλείται την από 10.7.2003 Σύσταση Rec (2003) 13 της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης η οποία στην αρχή 1 ορίζει ότι το κοινό πρέπει να μπορεί να λαμβάνει πληροφορίες για τις δραστηριότητες των δικαστικών αρχών...Οι δημοσιογράφοι πρέπει να μπορούν να αναφέρουν και να σχολιάζουν ελεύθερα τη λειτουργία του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης.

-Σχετικά με την ως άνω αρχή της Σύστασης Rec (2003) 13, επισημαίνεται ότι η αρχή 2 της Σύστασης μνημονεύει το τεκμήριο αθωότητας του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, η αρχή 4 αναφέρεται στην πρόσβαση των δημοσιογράφων σε νόμιμες πληροφορίες στο πλαίσιο εν εξελίξει ποινικών διαδικασιών, ενώ η αρχή 5 κάνει αναφορά στους τρόπους παροχής των πληροφοριών στα ΜΜΕ από τις ίδιες τις δικαστικές αρχές και τις αστυνομικές υπηρεσίες.

Επομένως το σκεπτικό και το αιτιολογικό της κρινόμενης απόφασης 129/2023 δεν έρχεται σε καμία αντίθεση με τις αρχές της Σύστασης.

γ) Ως προς το ζήτημα της προστασίας των ανηλίκων τηλεθεατών

Ακόμα η αιτούσα εταιρεία υποστηρίζει πως από τη μετάδοση της εκπομπής δεν προκλήθηκε βλάβη στους ανηλίκους τηλεθεατές θεωρώντας πως οι ανήλικοι είναι ήδη εξοικειωμένοι με βίαιο και σκληρό περιεχόμενο από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ότι έχουν εξιδανικεύσει παραβατικά πρότυπα και παράνομες συμπεριφορές και ότι κατά το χρόνο μετάδοσης της εκπομπής βρίσκονται στο σχολείο, συνάγει δε πως το τηλεοπτικό περιεχόμενο δεν μπορεί να τους επηρεάσει αρνητικά.

- Επί του ανωτέρω επιχειρήματος της αιτούσας εταιρείας, γίνεται παραπομπή στα πραγματικά περιστατικά της κρινόμενης απόφασης (σελ. 12-24) στα οποία περιγράφονται αναλυτικά τα βλαπτικά για τους ανήλικους περιστατικά, στις πολυάριθμες αποφάσεις του ΣτΕ για την προστασία ανηλίκων τηλεθεατών (ενδεικτικά 147/2017, 3793/2015, 1668/2015, 1177/2015, 1259/2015, 1655/2015, 1674/2016, 66/2016, 146/2017, 332/2017, 720/2018, 388/2020), στην απόφαση ΣτΕ 2572/2015 που ορίζει πως η προστασία της παιδικής ηλικίας είναι αναγκαστικού δικαίου, στην απόφαση ΣτΕ 124/2020 που ορίζει πως δεν χρήζει εξειδίκευσης η βλάβη της ηθικής ανάπτυξης των ανηλίκων.

- Η πρόσφατη απόφαση ΣτΕ 1512/2024 έχει εκδοθεί, ύστερα από άσκηση αίτησης ακύρωσης, κατά της απόφασης 10/2020 του ΕΣΡ και αφορά την εκπομπή «Καλημέρα Ελλάδα» που μεταδόθηκε από τον τηλεοπτικό σταθμό Antenna στις 6, 7, 10.12.2018 (αφορούσε τη δολοφονία της Ελένης Τοπαλούδη, τη φωτογραφία με τα δεμένα πόδια του θύματος, το επεξεργασμένο βίντεο με τον ξυλοδαρμό του ενός κατηγορούμενου στη φυλακή). Στην ιδιοκτήτρια εταιρεία του ως άνω τηλεοπτικού σταθμού είχε επιβληθεί διοικητική κύρωση για μη προστασία των ανηλίκων τηλεθεατών.

Η ως άνω απόφαση ΣτΕ 1512/2024 στη σκέψη 6 επισημαίνει ότι: «...Συνάγεται ότι η προστασία της παιδικής ηλικίας αποτελεί θεμελιώδη υποχρέωση και βασικό κανόνα δημοσιογραφικής δεοντολογίας που μπορεί να δικαιολογήσει, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμούς στην κατοχυρωμένη στο Σύνταγμα (άρθρα 14 παρ. 1 και 15 παρ. 2) και στην ΕΣΔΑ (άρθρο 10 παρ. 1) δημοσιογραφική ελευθερία...».

Στη σκέψη 8 αναφέρεται: «...το ΕΣΡ ήχθη στην κρίση περί παραβίασης των διατάξεων περί προστασίας των ανηλίκων τηλεθεατών στηριζόμενο σε συγκεκριμένα αποσπάσματα της εκπομπής κατά τις ελεγχόμενες ημερομηνίες- όπως παρατίθενται συνοπτικώς στην προσβαλλόμενη και αναλυτικώς στην έκθεση του ειδικού επιστήμονα-από τα οποία προέκυπτε η προβολή συγκεκριμένων εικόνων, περιγραφών και λόγων κατά την παρουσίαση του θέματος της δολοφονίας της νεαρής κοπέλας, κατά τρόπο διαρκή, επανειλημμένο και με στόχο πρόκλησης εντυπώσεων ο οποίος ήταν ικανός να προκαλέσει αισθήματα φόβου και ανασφάλειας στους ανήλικους τηλεθεατές ... Έκρινε δε με νόμιμη και επαρκή αιτιολογία ότι η προβολή των εν λόγω εικόνων και αναπαραστάσεων...ήταν ικανή να προκαλέσει βλάβη στους ανήλικους τηλεθεατές παρά τα μέτρα τα οποία ελήφθησαν από τον σταθμό, δηλαδή την προσπάθεια αλλοίωσης της φωτογραφίας σημείων του σώματος της νεκρής κοπέλας και την επεξεργασία του βίντεο με τον ξυλοδαρμό του φερομένου ως δράστη. Όσα δε περί του αντιθέτου προβάλλονται είναι απορριπτέα ως αβάσιμα... Η εκτίμηση ότι η εκπομπή μπορεί να επηρεάσει θετικά τους ανήλικους στο μέτρο που “τάσσεται κατά της αυτοδικίας δείχνει σεβασμό στο κράτος δικαίου ...” δεν αρκούν, όπως αβασίμως ισχυρίζεται η αιτούσα, ώστε να κλονίσουν την αιτιολογημένη ουσιαστική κρίση του ΕΣΡ ότι ο τρόπος παρουσίασης του προπεριγραφέντος περιεχομένου ήταν ικανός να επιφέρει σοβαρή βλάβη στην ηθική και πνευματική ανάπτυξη των ανηλίκων εν όψει και του χρόνου προβολής του σε ώρες που δύνανται να παρακολουθούν τηλεόραση ανήλικοι και της ακατάλληλης, μη αποτρεπτικής σήμανσης των εκπομπών. Ο δε ισχυρισμός ότι οι εκπομπές δεν μπορούσαν να βλάψουν τους ανηλίκους, διότι κατά τις ώρες μετάδοσης τους βρίσκονται στο σχολείο... είναι

απορριπτέος, προεχόντως διότι είναι νομικώς αδιάφορο το πλήθος των ανηλίκων που ήταν αντικειμενικά σε θέση να παρακολουθήσει τις επίμαχες εκπομπές».

Κατά τη σκέψη 9 της ίδιας απόφασης: «...Η ελευθερία του δημοσιογράφου, κατά την άσκηση του δικαιώματος και της ελευθερίας του να ενημερώνει το κοινό, υπόκειται στους κανόνες δημοσιογραφικής δεοντολογίας, ένας εκ των οποίων είναι, κατά τα εκτεθέντα στη σκέψη 6, και η προστασία των ανηλίκων τηλεθεατών, η οποία μπορεί να δικαιολογήσει περιορισμούς στην ελευθερία του δημοσιογράφου να καθορίζει τον τρόπο μετάδοσης μιας είδησης. Εναπόκειται δε στον τελευταίο, κατά τη μετάδοση της είδησης, να λάβει πρόσφορα και επαρκή μέτρα ώστε να διασφαλίσει την ακριβή και πλήρη ενημέρωση του κοινού κατά τρόπο ώστε να αποτρέπεται το ενδεχόμενο βλάβης των ανηλίκων τηλεθεατών...».

Η απόφαση ΣτΕ 1512/2024 απορρίπτει την ασκηθείσα αίτηση ακύρωσης κατά της απόφασης του ΕΣΡ.

δ) Ως προς το ποσοστό τηλεθέασης της εκπομπής

Η αιτούσα εταιρεία, επικαλούμενη στοιχεία της εταιρείας μέτρησης κοινού Nielsen Company, υποστηρίζει πως είναι χαμηλό το ποσοστό του ανήλικου κοινού που παρακολουθεί την εκπομπή «Μαζί σου». Από έγγραφο που προσκομίζει, συνάγεται ότι π.χ. στις 7.12.2018 ώρα 11.30΄ έως 14.00΄, το ανήλικο κοινό που παρακολούθησε την εκπομπή «Μαζί σου» ανερχόταν σε 0,6(παιδιά 4-7 ετών), σε 0,2 (παιδιά 4-11 ετών), σε 0,2 (παιδιά 4-14 ετών). Το συνολικό ποσοστό παρακολούθησης της εκπομπής από ανήλικους για τις ημερομηνίες 7, 11, 12.12.2018 έφτανε κατά μέσο όρο το 0,1 για παιδιά 4-7 ετών, το 1,7 για παιδιά 4-11 ετών και το 1,8 για παιδιά 4-14 ετών. Επί τη βάση των ανωτέρω επικαλείται την απόφαση ΕΣΡ 33/2022 με την οποία υπήρξε αναθεώρηση του ύψους του προστίμου λόγω μικρής επισκεψιμότητας ηλεκτρονικού ιστοτόπου.

- Επί του ανωτέρω επιχειρήματος, γίνεται επίκληση αφενός στην ανωτέρω παρατιθέμενη απόφαση ΣτΕ 1512/2024 σχετικά με την προστασία των ανηλίκων τηλεθεατών (σκέψη 8 «...διότι είναι νομικώς αδιάφορο το πλήθος των ανηλίκων που ήταν αντικειμενικά σε θέση να παρακολουθήσει τις επίμαχες εκπομπές», αφετέρου παρατηρείται ότι:

Η απόφαση 33/2022 του ΕΣΡ αφορά αίτηση θεραπείας κατά της απόφασης 100/2021 του ΕΣΡ που είχε επιβάλει πρόστιμο 80.000 ευρώ για ποιοτικά υποβαθμισμένο πρόγραμμα και 40.000 ευρώ για παραβίαση σεβασμού ανθρώπινης αξίας σε ηλεκτρονικό ιστότοπο (η κύρωση δεν αφορούσε προστασία ανηλίκων). Επειδή το ΕΣΡ δέχθηκε, επί τη βάσει στοιχείων που προσκόμισε η αιτούσα, ότι τον ηλεκτρονικό

ιστότοπο επισκέφτηκαν συνολικά 189 χρήστες παγκοσμίως και άρα η προβολή του επίμαχου προγράμματος είχε ελάχιστη επίδραση στο κοινό, αποφάσισε τη μείωση του προστίμου κάνοντας μερικώς δεκτή την αίτηση θεραπείας.

Λαμβάνεται υπόψη και η απόφαση 190/2023 του ΕΣΡ που αφορά αίτηση θεραπείας κατά της με αριθμό 269/2022 απόφασης του ΕΣΡ που είχε επιβάλει πρόστιμο 7.000 ευρώ σε εταιρεία ιδιοκτήτρια ραδιοφωνικού σταθμού για παράβαση των αρχών της δυσμενούς διάκρισης προσώπων λόγω γενετήσιου προσανατολισμού που προσβάλλει την αξία του ανθρώπου και δεν αφορούσε προστασία ανηλίκων. Επειδή το ΕΣΡ δέχθηκε, επί τη βάσει στοιχείων που προσκόμισε η εταιρεία, ότι η μεταμεσονύχτια εκπομπή του σταθμού είχε ακροαματικότητα 0,9% κατά το επίδικο διάστημα, αποφάσισε τη μείωση του προστίμου κάνοντας μερικώς δεκτή την αίτηση θεραπείας.

Οι ανωτέρω αποφάσεις αφορούν ηλεκτρονικό ιστότοπο και μεταμεσονύχτια ραδιοφωνική εκπομπή με χαμηλή επισκεψιμότητα και ακροαματικότητα αντίστοιχα, οι κυρώσεις δε που επιβλήθηκαν δεν αφορούσαν προστασία ανηλίκων. Δεν μπορούν να συγκριθούν και να εξετασθούν αναλογικά με μια εκπομπή μεσημβρινή που μεταδίδεται από τηλεοπτικό σταθμό εθνικής εμβέλειας σε όλη την επικράτεια και που παρουσιάζεται από δημοφιλή παρουσιάστρια σε ευρύ κοινό.

ε) Ως προς την παραβίαση της αρχής του επικαίρου

Τέλος η αιτούσα εταιρεία υποστηρίζει πως η πάροδος διαστήματος μεγαλύτερου των 4 ετών από τη μετάδοση της εκπομπής διαφορετικών ημερομηνιών έως την λήψη της κλήσης προς παροχή διευκρινίσεων του σταθμού ενώπιον της Ολομέλειας παραβιάζει την αρχή του επικαίρου. Κάνει μνεία και στο άρθρο 46 του Ν. 4779/2021 που θεσπίζει την 4ετή παραγραφή.

-Επί του ανωτέρω επιχειρήματος της αιτούσας εταιρείας, απαντάται:

Η τετραετής παραγραφή αφορά καταγγελίες που κατατέθηκαν στο ΕΣΡ μετά τη δημοσίευση του Ν. 4779/2021, ήτοι μετά τις 20.2.2021. Επί τη βάσει του άρθρου 52 παρ. 1 του ως άνω νόμου *«Η παραγραφή του άρθρου 46 καταλαμβάνει και τις παραβάσεις που έχουν τελεστεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος και δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο καταγγελίας ή αυτεπάγγελτης έρευνας ή αιτήματος έρευνας του Ε.Σ.Ρ. ή εκδόσεως ακυρωτικής αποφάσεως από το Συμβούλιο της Επικρατείας για τυπικούς λόγους ή ακυρωτικής αποφάσεως που αναπέμπει την υπόθεση για νέα νόμιμη κρίση»*.

Συνεπώς το άρθρο 52 παρ. 1 δεν μπορεί να εφαρμοστεί (και άρα δεν ισχύει η τετραετής παραγραφή) στην παρούσα υπόθεση καθώς η εκπομπή «Μαζί σου» που μεταδόθηκε

πριν την έναρξη ισχύος του νόμου 4779/2021, είχε αποτελέσει αντικείμενο καταγγελίας και είχε σχηματισθεί φάκελος για έρευνα αυτής την 18.12.2018 (φάκ. 408/18.12.2018). Λαμβάνεται υπόψη η απόφαση ΣτΕ 682/2023 η οποία στη σκέψη 8 κρίνει ότι «...μολονότι δεν προβλέπεται- κατά το ισχύον στην κρινόμενη περίπτωση νομικό καθεστώς-αποκλειστική προθεσμία παραγραφής εντός της οποίας οφείλει το Ε.Σ.Π. να ασκήσει την ανωτέρω αρμοδιότητα του προς επιβολή κυρώσεων, η υποχρέωση έκδοσης σχετικής πράξης εντός ευλόγου χρόνου από την τέλεση της παράβασης απορρέει από την αρχή της χρηστής διοίκησης (πρβλ. ΣτΕ 1732/2020 σκέψη 9, 1213/2018 σκέψη 7...) και την ανάγκη της ασφάλειας του δικαίου. Στην προκειμένη περίπτωση, υπό τα δεδομένα της συγκεκριμένης υπόθεσης όπως εκτέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 5, το χρονικό διάστημα των έξι ετών που μεσολάβησε είτε από την τέλεση της παράβασης στις 13.9.2015 είτε από την υποβολή της καταγγελίας στις 30.9.2015, οπότε και επελήφθη για πρώτη φορά το Ε.Σ.Π. έως την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης στις 20.9.2021 και την ανάρτηση της στον ιστότοπο “Διαύγεια” στις 25.10.2021 υπερβαίνει τον εύλογο, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, χρόνο. Τούτο μάλιστα ιδίως εν όψει της αδικαιολόγητης παρέλευσης μεγάλου χρονικού διαστήματος από την ολοκλήρωση των διαδικασιών έρευνας του Ε.Σ.Π. (με την κατάθεση της εισήγησης της ειδικής επιστήμονος-νομικού του Ε.Σ.Π.) στις 23.3.2016 έως τις 5.4.2021 με την ακρόαση της πρώτης αιτούσας...».

Επί τη βάση της ως άνω απόφασης ΣτΕ, απαιτείται παρέλευση έξι ετών από την τέλεση της παράβασης έως την έκδοση της απόφασης ώστε να θεωρηθεί ότι υπήρξε υπέρβαση του ευλόγου χρόνου (που παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοίκησης και της ασφάλειας δικαίου) εντός του οποίου πρέπει η Αρχή να ολοκληρώνει τη διαδικασία από την ώρα που επελήφθη για πρώτη φορά έως την έκδοση απόφασης (εκτελεστικής πράξης).

Στην προκειμένη περίπτωση είχαν παρέλθει περί τα 5 έτη από τη μετάδοση της εκπομπής έως την έκδοση της απόφασης και άρα δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπήρξε υπέρβαση του ευλόγου χρόνου και ως εκ τούτου παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης εκ μέρους του ΕΣΠ.

στ) Ως προς την αναδρομική εφαρμογή της επιεικέστερης διοικητικής κύρωσης

Τέλος η αιτούσα εταιρεία υποστηρίζει πως η ρύθμιση του άρθρου 52 του Ν. 4779/2021 μπορεί να εφαρμοστεί στο πλαίσιο των γενικών αρχών στις οποίες ερείδεται και η αρχή των αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρύτερης διοικητικής κύρωσης.

-Επί του ανωτέρω επιχειρήματος του σταθμού γίνεται επίκληση στην ΣτΕ 682/2023 σκέψη 6 που επισημαίνει ότι «Και τούτο, διότι το αν ένας νεότερος νόμος που

καθιερώνει συγκεκριμένη παράβαση και επιβάλλει κύρωση είναι ευμενέστερος ή όχι για τον διοικούμενο δεν κρίνεται γενικώς για όλους τους διοικούμενους, αλλά ειδικώς για κάθε διοικούμενο ενόψει της συγκεκριμένης περίπτωσης. Στην προκείμενη περίπτωση οι αιτούσες ούτε έχουν προβάλλει ούτε αποδεικνύουν για ποιο λόγο η νέα ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 4779/2021 που ορίζει το ίδιο ανώτατο όριο 20% ως προς την αναλογία του χρόνου μετάδοσης των διαφημιστικών μηνυμάτων και μηνυμάτων τηλεπώλησης εντός του ημερησίου προγράμματος και μεταβάλλει μόνο τη βάση υπολογισμού του ποσοστού αυτού (λαμβάνοντας ως βάση υπολογισμού τις δύο ζώνες μετάδοσης από 06:00 έως 18:00 και από 18:01 έως 00:00, αντί της ωρολογιακής ώρας κατά την προγενέστερη διάταξη) είναι πράγματι ευμενέστερη για αυτές ή ότι η παραβίασή της επισύρει ηπιότερη κύρωση. Ενόψει τούτου, δεν εφαρμόζονται στην κρινόμενη περίπτωση οι διατάξεις του νεότερου ν. 4779/2021 ούτε τίθεται ζήτημα αναδρομικής εφαρμογής του ευμενέστερου κανόνα δικαίου. Και τούτο ιδίως ενόψει του ότι ο ευμενέστερος ή μη για τους διοικούμενους χαρακτήρας του νεότερου νόμου που προβλέπει κύρωση για ορισμένη διοικητική παράβαση δεν κρίνεται γενικώς, αλλά ενόψει της συγκεκριμένης περίπτωσης (ΣτΕ 2231/2022 7μ. σκ. 14). Συνεπώς, ο σχετικός λόγος ακύρωσης κατά το σκέλος του αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και ανεπίδεκτος δικαστικής εκτίμησης».

Λαμβάνεται υπόψη και η απόφαση ΣτΕ 1082/2015 στη σκέψη 9 της οποίας αναφέρεται: «Εξάλλου η πιο πάνω αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρότερης ποινής αφορά ποινές του ποινικού δικαίου, ως προς τις οποίες άλλωστε υπάρχει η κατοχύρωση του άρθρου 7 παρ. 1 του Συντάγματος με τις οποίες δεν μπορεί να εξομοιωθεί η επίδικη κύρωση του ΕΣΡ».

Η αιτούσα εταιρεία δεν προσκομίζει στοιχεία που να στηρίζουν ποια, επί τη βάσει του νέου νόμου, είναι η επιεικέστερη κύρωση στη συγκεκριμένη περίπτωση και πώς αυτή θα εφαρμοζόταν.

III. Υπαγωγή

Επί τη βάσει των ανωτέρω, κρίνεται πως η αιτούσα εταιρεία, ιδιοκτήτρια του τηλεοπτικού σταθμού «ΣΚΑΪ» δεν προσκόμισε ενώπιον του ΕΣΡ στοιχεία που μπορούν να θεωρηθούν νέα δεδομένα, ήτοι δεδομένα που διαμορφώθηκαν ή κατέστησαν γνωστά στο βλαπτόμενο πρόσωπο μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας στην οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση και τα οποία ως εκ τούτου δεν ήταν

δυνατόν να προσκομισθούν και να ληφθούν υπόψιν από το κρίνον όργανο της υποθέσεως. Τα επικαλούμενα από αυτή στοιχεία είτε ήταν εν γνώσει της Ολομέλειας κατά το χρόνο λήψης της απόφασης είτε, ακόμα και αν δεν ήταν εν γνώσει της, η επίκληση τους δεν θα μπορούσε να μεταβάλει το περιεχόμενο της κρινόμενης απόφασης καθώς δεν ήταν ουσιώδη.

Επίσης η κρινόμενη απόφαση δεν περιέχει κάποιο νομικό σφάλμα ικανό να οδηγήσει στην επανάκριση της και να μεταβάλει το περιεχόμενο και τα συμπεράσματα της.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ**

Απορρίπτει, κατά πλειοψηφία, με ψήφους οκτώ (8) έναντι μίας (1), την με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 5601/1.11.2023 αίτηση θεραπείας της εταιρείας με την επωνυμία «ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΝΤΟΤ ΚΟΜ ΑΝΩΝΥΜΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ», ιδιοκτήτριας του τηλεοπτικού σταθμού εθνικής εμβέλειας με τον διακριτικό τίτλο «ΣΚΑΪ», για την ανάκληση της με αριθμό 129/2023 απόφασης του ΕΣΡ, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Κατά τη γνώμη του μειοψηφούντος μέλους Ιωάννη Μιχελάκη η αίτηση θεραπείας έπρεπε να γίνει δεκτή ως προς την παράβαση της μη προστασίας της μνήμης νεκρού.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε την 8^η Δεκεμβρίου 2025 και δημοσιεύτηκε την 19^η Ιουνίου 2026.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΥΤΕΡΠΗ ΚΟΥΤΖΑΜΑΝΗ-ΔΡΙΛΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΡΑΖΙΔΟΥ